

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu v 1. rade: **S.**, a.s., B.X., R. a žalobcu v 2. rade: **V.**, spol. s r.o., N.X., B., proti žalovanému: **JUDr. P.L.**, M.X., P.B., správca konkurznej podstaty úpadcu D.p., a.s., B., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 1.879.559,30 Sk**, o odvolaní žalobcu v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. decembra 2006 č.k. 44 Cbi 79/02-210, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 2006 č.k. 44 Cbi 79/02-210 v napadnutej časti žalobcom v 1. rade **p o t v r d z u j e .**

Žalobca v 1. rade **j e p o v i n n ý** nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému vo výške 3.338,- Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť na účet Krajského súdu v Bratislave trovy znalečného 4.880,- Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovia sa podaním doručeným súdu 18. júla 2002 domáhali určenia pravosti pohľadávky vo výške 1.879.559,30 Sk. Žalobca v 1. rade odôvodnil svoj nárok tým, že prihláškou zo dňa 25. apríla 2002 spolu so žalobcom v 2. rade prihlásili v konkurznom konaní žalovanú pohľadávku vzniknutú z poistnej udalosti č. 8030047003 a č. 8030048004.

Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že ide o pohľadávku z poistných udalostí a nakoľko poistné bolo vinkulované v prospech vlastníka (žalobca v 2.rade), boli platby poukázané po odpočítaní spoluúčasti žalobcovi v 2. rade ako vlastníkovi.

Žalobca v 1. rade na pojednávaní dňa 17. decembra 2003 potvrdil, že žalobca v 2. rade svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil a poukázal i na to, že žalovaný nemal právo z vinkulovanej sumy stiahnuť nedoplatok 270.000,- Sk. Mal za to, že bol nesprávne vykonaný výpočet ceny vozidla.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov ako i listinnými dôkazmi a zistil, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz dňa 4. marca 2002 (7 K 328/2002), v ktorom si žalobca v 1. rade konkurznou prihláškou prihlásil pohľadávku vo výške 1.879.559,30 Sk. Žalobca v 2. rade si žiadnu pohľadávku v konkurznom konaní neprihlásil. Pohľadávku žalobcu v 1. rade správca konkurznej podstaty poprel.

Žalobca v 1. rade si uplatnil svoj nárok ako rozdiel vo výške 374.859,90 Sk, ktorý vznikol ohodnotením predmetu poistenia vo výške 693.348,90 Sk a plnením poisťovne 318.489,- Sk, úroky z omeškania vo výške 102.000,- Sk (týkajú sa návesu ASKO), ako rozdiel vo výške 902.245,- Sk, ktorý vznikol ohodnotením predmetu poistenia vo výške 1.268.000,- Sk a plnením poisťovne 365.755,- Sk, úroky z omeškania vo výške 304.000,- Sk, náhrada za daňovú povinnosť 145.762,40 Sk, odúročený ušlý zisk 50.692,- Sk (týka sa ťahača IVECO), teda spolu prihlásil pohľadávku za náves ASKO vo výške 476.859,90 Sk a ťahač IVECO vo výške 1.402.699,40 Sk.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 5. októbra 2000 došlo ku krádeži ťahača IVECO a návesu ASKO, žalobca v 1. rade poistnú udalosť riadne nahlásil a táto bola zlikvidovaná likvidátorom podľa výpočtu časovej ceny PU 803 004 7003 a 803 004 8004,

ktorý bol odoslaný žalobcovi v 1. rade. Následne žalovaný zistil nezrovnalosti pri výpočte ceny a dal vypracovať znalecký posudok č. 47003/2001 a č. 48004/2001, podľa ktorého poistnú udalosť zlikvidoval a žalobcovi v 2. rade vyplatil poistné plnenie za náves ASKO sumu 318.489,- Sk a za ťahač IVECO sumu 365.755,- Sk.

Súd na návrh účastníkov v konaní ustanovil znalecké dokazovanie, v ktorom mal znalec určiť, či bol postup stanovenia časovej ceny vozidiel uvedený v znaleckom posudku č. 47003/2001 a č. 48004/2001 správny. Podľa znaleckého posudku č. 11/2005, 24/2006, bola technická hodnota ťahača IVECO stanovená v posudku č. 47003/2001 na sumu 695.279,- Sk a podľa znalca Ing. B. bola všeobecná hodnota 681.373,- Sk k 5. októbru 2000, ďalej bolo zistené, že prvé uvedenie vozidla do prevádzky bolo 14.11.1994, potom technická hodnota predstavuje sumu 475.115,- Sk k 5.10.2000 a všeobecná hodnota predstavuje sumu 846.143,- Sk. Pokiaľ ide o náves ASKO, cena podľa posudku č. 48004/2001 bola stanovená správne na sumu 342.094,- Sk.

Súd v tejto súvislosti skúmal leasingovú zmluvu so všeobecnými leasingovými podmienkami a zistil, že zo strany leasingovej spoločnosti došlo k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy k 31. decembra 2000. Podľa čl. 6 LZD/98/00176 a LZD/99/00120 bol žalobca v 1. rade ako nájomca oprávnený uzavrieť zákonné poistenia a so žalovaným uzavrel poistnú zmluvu č. 380000236.

Podľa oznámenia o vinkulácii zo dňa 19. apríla 1999 k leasingovým zmluvám, v prípade vzniku poistnej udalosti malo byť plnenie poukávané vlastníkovi, ktorým bol žalobca v 2. rade. Na základe žiadosti o vinkuláciu poistnej zmluvy k leasingovej zmluve č. LZD/99/00120 žalobca v 1. rade požiadal žalovaného, aby poistnú zmluvu č. 3080000236 s dodatkom č. 1, ktorým bol poistený i náves ASKO vinkulovala v prospech majiteľa t.j. žalobcu v 2. rade. Zároveň dal žalobca v 1. rade neodvolateľný príkaz, aby až do doručenia žiadosti o zrušenie vinkulácie zaslanej leasingovou spoločnosťou žalovanému, žalovaný poukazoval leasingovej spoločnosti všetky prípadné poistné náhrady. Leasingová spoločnosť žiadala zaslať poistné plnenie k predmetným leasingovým zmluvám na jej účet. Poistné plnenie bolo v prospech žalobcu v 2. rade realizované.

Na základe uvedeného súd dospel z záveru, že žalobca v 1. rade nie je v konaní aktívne legitimovaný a žalobca v 2. rade si pohľadávku neprihlásil podľa § 20 ZKV, preto taktiež nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, na základe čoho súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť znalečné na účet Krajského súdu Bratislave vo výške 4.880,- Sk.

Žalobca v 1. rade podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 10. januára 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že súd pochybil, keď konal v neprítomnosti žalobcu v 1. rade, čím mu neumožnil predloženie iných návrhov a zmien v petite žaloby, taktiež mu neumožnil vyjadriť sa k novému znaleckému posudku. Súd nesprávne posúdil skutkový stav veci a nesúhlasí ani s názorom súdu o nedostatku aktívnej legitímácie oboch žalobcov. Poukázal na to, že súdu predložil dôkaz o uzavretí poisťnej zmluvy, teda je zmluvným partnerom žalovaného, platil poisťné a poisťovňa nemala uzavretú zmluvu so žalobcom v 2. rade. Leasingová spoločnosť teda mohla dostať od poisťovne na základe dohody o vinkulácii len takú časť plnenia, ktoré jej žalobca v 1. rade odstúpil. Vinkulácia nie je zmluvný vzťah a žalobca v 1. rade ju mohol kedykoľvek zrušiť. Žalobca v 1. rade poukazuje na to, že z hľadiska práva je jasné, že ten, kto má uzavretú poisťnú zmluvu, hoci poistený predmet nemá vo vlastníctve, ale len v užívaní, ale je partnerom poisťovne, preto je v konaní aktívne legitimovaný. Poukázal na to, že žalobca v 2. rade splnomocnil na zastupovanie JUDr. P.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s dôvodmi odvolateľa nesúhlasí. Pokiaľ ide o legitímnosť žalobcu v 2. rade uviedol, že táto spoločnosť si prihlášku pohľadávky do prieskumného konania nepodala. Prihlášku podal len žalobca v 1. rade pod por. č. 261. Taktiež nesúhlasí s názorom žalobcu v 1. rade, že znalecké posudky boli zlé, bolo ich niekoľko a súd vzal do úvahy posudok predložený poisťovňou, nakoľko súd v konaní ustanovil znalca. Ostatnú obranu považuje za účelovú a poukazuje najmä na to, že vlastníkom vozidla bol žalobca v 2. rade. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) podľa § 212 ods.1 a v súlade s § 214 ods.1 O.s.p. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie žalobcu v 1. rade proti rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá a úlohou odvolacieho súdu bolo skúmanie, či súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci postupoval v súlade s právnymi predpismi procesnými i hmotno-právnymi.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že súd konal v neprítomnosti žalovaného v 1. rade, čím mu bolo znemožnené predložiť iné návrhy, podať zmenu petitu, ako i nemožnosť vyjadreniu k novému znaleckému dokazovaniu, odvolací súd dospel k názoru, že k pochybeniam zo strany súdu prvého stupňa nedošlo. Vo veci súd pojednával dňa 17. decembra 2003, 25. februára 2004, 18. januára 2006 a všetkých týchto pojednávani sa žalobca resp. jeho štatutárny zástupca zúčastnil, mohol podávať návrhy, predkladať dôkazy, vyjadrovať sa k stanovisku žalovaného, teda robiť všetky úkony, ktoré mu podľa zákona patria. Nezúčastnil sa pojednávania len dňa 18. decembra 2006, neprítomnosť ospravedlnil zdravotnými dôvodmi, o čom však k podanému ospravedlneniu nepriložil žiadny dôkaz. Odvolací súd má za to, že nedošlo v tomto smere k žiadnemu porušeniu procesných práv účastníka. Námietka týkajúca sa nemožnosti vyjadrenia k novému znaleckému posudku, taktiež nebola vyhodnotená ako právne relevantná, pretože znalecký posudok č. 11/2005 (na l.č. 121), ktorý bol vypracovaný na základe rozhodnutia súdu, bol žalobcovi v 1. rade doručený dňa 14. septembra 2005 podľa doručky na l.č. 128 a znalecký posudok č. 24/2006 (na l.č. 188) bol žalobcovi v 1. rade doručený dňa 2. júna 2006 (na l.č. 203), teda námietka nemožnosti vyjadrenia sa k záverom znaleckého dokazovania neobstojí.

Jednou zo základných podmienok, ktoré súd skúma, je vecná aktívna legitímácia žalobcu ako účastníka konania, a v tomto smere súd prvého stupňa vyslovil správny právny názor, že žalobca v 1. rade nie je v konaní aktívne legitímovaný. Žalobca v 1. rade si síce pohľadávku v konkurznom konaní prihlásil, ale bolo jednoznačne preukázané, že majiteľom odcudzeného vozidla s návesom bol žalobca v 2. rade (ktorý si pohľadávku neprihlásil, teda sa podľa ZKV nestal veriteľom úpadcu), v prospech ktorého bolo žalobcom v 1. rade vinkulované poistné plnenie pre prípad poistnej udalosti, v tomto prípade odcudzenie

motorového vozidla s návesom. Vinkulácia nebola zrušená a v konečnom dôsledku bolo poistné plnenie poskytnuté i žalobcovi v 2. rade. Odvolací súd teda prijal názor, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, nie je v rozpore s právnym predpisom, keď súd vyslovil, že žalobca v 1. rade nie je v konaní aktívne legitimovaný, potom nie sú ani relevantné ďalšie ním vznesené námietky ohľadne výšky poistného plnenia, tieto námietky by prislúchali žalobcovi v 2. rade za predpokladu, že by bol riadne svoju pohľadávku v konkurznom konaní prihlásil, táto skutočnosť však nie je predmetom odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti žalobcom v 1. rade podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal trovy odvolacieho konania predstavujúce cestovné náklady vo výške 3.380,- Sk (P.B. – B. a späť).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: